

værtslandets principper, der skal gælde, på alle politikområder, når der arbejdes i et andet land.

Så er det, jeg bare spørger mig selv, hvorfor det så lige er, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte det forslag til vedtagelse, som hr. Rune Lund har fremsat, for det er lige præcis det, der står. Det er rigtigt, det er pindet ud for ligesom at få det hele med, men det er jo det, der står i forslaget til vedtagelse.

Derfor er jeg jo sådan som udgangspunkt meget glad for, at Det Radikale Venstre er enig med Enhedslisten. Men hvorfor er det så, at man ikke vil stemme for det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg bryder mig ikke om at stemme for et forslag, jeg ikke har liggende foran mig, men kun har fået oplæst.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo selvfølgelig et argument, man kan bruge i enhver forespørgselsdebat. Men hvis det hjælper, at forslaget også kan ligge foran fru Lone Dybkjær, så tror jeg, at vi måske kan få det kopieret hurtigere end først antaget, og så kan vi tage debatten i en eventuel anden runde.

Hvis jeg nu bare siger, at indholdet i forslaget er præcis det, som fru Lone Dybkjær har sagt fra talerstolen, bare pindet ud i, hvad det er for nogle områder, vi mener der skal være dækket af værtslandsprincippet, så tror jeg, at vi kan opnå en bredere enighed i det her Folketing, end vi måske havde forventet ved debattens start.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det tror jeg desværre ikke vi kan, for vi er med i et andet forslag til vedtagelse. Det vil vi selvfølgelig stemme for, for vi synes naturligvis, at det forslag til vedtagelse er bedre, og det støtter også de forhandlinger, vi er i gang med i øjeblikket.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Det er som sædvanlig altid interessant at diskutere servicedirektivet. Selv om vi nu har diskutere

ret en halvanden times tid, er det ikke lykkedes mig endnu at finde nogen nye pointer i forhold til den debat, vi havde umiddelbart før ferien, men det er selvfølgelig altid interessant at få fri-sket debatten op, sådan at vi hele tiden er ajour med, hvor vi står.

Jeg synes faktisk, der er sket meget, meget positivt i debatten i Danmark om servicedirektivet, fra SF – som det første parti i øvrigt – for flere år siden rejste debatten på et landsmøde om, at vi er nødt til at sætte ind mod det forslag til servicedirektiv, som Kommissionen er kommet med, og til i dag, hvor der er et markant flertal i Folketinget, for ikke at sige, at der mig bekendt ikke er et eneste parti i Folketinget, som støtter det forslag til servicedirektiv, som Kommissionen er fremkommet med.

Det er jo en fantastisk udvikling, der er foregået over de sidste 2 år, fordi vi er dykket ned i det og kan se, at servicedirektivet indeholder en række fundamentale problemer for det danske velfærdssamfund. Herunder er selvfølgelig et af de centrale punkter oprindelseslandsprincippet, hvor man så at sige tilter den form for samarbejde, vi har i dag, hvor man følger værtslandets regler og love, til at man nu ifølge Kommissionen skal følge oprindelseslandets. Det giver selvsagt en række problemer ikke kun for Danmark, men for en lang række europæiske lande, og det er jo også derfor, at Kommissionen er stødt på så stor modstand, at forslaget ikke er blevet realiseret endnu.

Der er også hele spørgsmålet om den danske arbejdsmarkedsmodel, som vi også er nødt til at stå vagt om, og derfor er det helt afgørende, at Kommissionens forslag til servicedirektiv ikke kommer igennem.

På den baggrund synes jeg, det er godt, at regeringen har lyttet til den kritik, der har været, og at der i dag pågår meget konstruktive drøftelser om at fastlægge et forhandlingsmandat fra dansk side, som gør, at vi ikke undergraver danske arbejdsmarkedsregler, at vi ikke undergraver danske regler og love i det hele taget, når der udføres tjenesteydelsesopgaver i Danmark. Det er det, der er det helt afgørende.

Men det, der er det allervæsentligste, er, at Folketinget og hermed også forespørgerne skal være opmærksomme på, at servicedirektivet henhører under det indre marked, altså at det kan vedtages med kvalificeret flertal. Så det allerværste, Danmark kan gøre, er af principielle grunde at lægge armene over kors og sige: Vi kan ikke lide det udkast, der er. Derfor sætter vi